



**R.P. Petri Leurenii Societatis Jesu, SS. Theologiæ
Doctoris, & SS. Canonum Professoris Vicarius Episcopalis,
Sive Tractatus Quaternarius Per Quæstiones & Responsa
Canonica Deductus**

Leuren, Peter

Coloniae Agrippinae, 1708

425. Quandonam Coadiutor capere possit & debeat possessionem respectu secundæ gratiæ contentæ in Coadiutoria, nempe successionis seu beneficii, in ordine ad quod datus Coadiutor.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74203](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74203)

CAPUT NONUM.

De Possessione à Coadjutore accipienda, ejusdemque in beneficio, & Prælatura successione.

Questio 424. An, & quando Coadjutor teneatur capere possessionem Coadjutoria, & in ea capiendâ impediri possit?

Respond. primò : Tenetur capere possessionem primæ gratiæ contentæ in Coadjutoria seu officii sui coadjutorialis in vita Coadjuti. Remouch. c. 12. n. 6. junctio n. 10.

2. Resp. secundò : Non potest Capitulum reculare possessionem Coadjutoria, nec impedire quòd minùs Coadjutor exerceat officium suum, ad quòd deputatus. Remouch. cit. n. 6. citans Garc. de benef. p. 4. c. 5. n. 144. Sed neque ab ipso Coadjuto impediri potest. Tondut. qq. benef. p. 2. c. 1. §. 13. à n. 15. ubi : immissio Coadjutori neganda non est vivente Coadjuto, non quidem ad beneficium, sed ad ipsum officium Coadjutoris, quòd licet vivente Coadjuto jus formatum quòd ad ipsum beneficium, cujus vigore capi possit possessio beneficii non tribuat, parit tamen quendam statum, ad cujus status possessionem adipiscendam Coadjutor capax efficitur, ita, ut neque Coadjutus ipse se possit opponere, nec dicatur legitimus contradictor ad impediendam adeptionem quasi possessionis illius statûs, ut Rota decis. 133. per tot. p. 6. recent. Quia cum semel sub prætextu infirmitatis Coadjutus perierit à Papa sibi de Coadjutore provideri, non potest dein infringere dictam provisionem Coadjutoris, allegando, se non esse amplius suppositum infirmitatibus Clementi. 1. de renunc. Rota cit. decis. n. 7.

Questio 425. Quando nam igitur Coadjutor capere possit aut debeat possessionem respectu secunda gratiæ contentæ in Coadjutoria, nempe successionis, sive beneficii, in ordine ad quòd datus Coadjutor?

Respond. Communis sententia habet, non posse hanc possessionem beneficii capi nisi post mortem principalis, seu Coadjuti. Tondut. p. 3. c. 194. n. 4. ubi : Coadjutor habet quidem jus in officio Coadjutoris, sed non in beneficio, ut DD. inc. de Rectorib. de Cler. agrot. & nominatim Abb. n. ult. Anchar. num. 3. Unde Coadjutor vivente principali non capit possessionem beneficii, sed ipse Coadjutus, quamdiu vivit, dicitur verus possessor, & sic Coadjutor Episcopi capere nequit possessionem Episcopatus Coadjuti, &c. Maxime, quia multa possunt contingere, propter quæ vivente Coadjuto cessaret Coadjutoria. Garc. p. 4. c. 5. n. 76. ubi : Coadjutor durante Coadjutoria non est in possessione Canonatus, sed Coadjutoria. Ventrigl. tom. 2. annot. 13. n. 39. ubi : Coadjutor licet à principio vivente Coadjuto possessionem apprehendat, non tamen tunc dicitur apprehendere possessionem beneficii, sed Coadjutoria. Barbof. ltr. Eccl. l. 3. c. 10. n. 61. ubi : Coadjutor non capit verè possessionem, nisi post cessationem Coadjutoria (intellige per cessum vel decessum Coadjuti) pro quo citat Ludovic. à Saravia. tract. de iurisd. adjunctor. q. 29. n. 51. Unde jam etiam sequitur, quòd capta possessio vivente Coadjuto non sufficiat; sed debeat eo mortuo capi nova possessio. Lotter. l. 2. q. 25. n. 32. Ventrigl. loc. cit. Barbof. loc. cit. num. 62. testans, sic definitum à S. Congregat. Rituum. in Patavina, 30. Jan. 1616. Garc. loc. cit. possessio enim illa prior esse non poterat beneficii; cum tunc careret titulo beneficii, & sibi possidere non poterat. Lotter. Ventrigl. l. cit. & sic ea continuari non potest. Garc. loc. cit. Tondut. p. 2. c. 1. §. 13. n. 13. cum esset juris diversi, quòd expiravit eveniente successione, nimirum decedente Coadjuto, & Coadjutore jam factò vero Canonico. Garc. loc. cit. Sequitur ulterius, prout censuit eadem S. Congregat. in Terulens. 21. Maji 1609, apud Barbof. loc. cit. n. 63. Coadjutorem debere habere locum capta possessionis post mortem Coadjuti, & non capta possessionis vivente Coadjuto. Item prout censuit eadem Congregat. apud Barbof. n. 64. possessionem ab obitu Coadjuti numerandam esse, quamvis prior possessio caderet ad annos viginti. Qualiter verò, quòd sibi possidere non possit Coadjutor vivente Coadjuto, intelligendum sit, vide apud Lotter. loc. cit. n. 39.

2. Nihilominus Remouchamps c. 12. n. 10. ait, id ipsum, quòd nimirum realis apprehensio beneficii differatur ad tempus vacationis, prout ipsa Bulla Coadjutoria continere solet, sibi semper visum esse incongruum; cujus proinde fundamenta & rationes in contrariu huc prosequi lubet. Tradit itaq; n. 11. possessione juris Prælatuæ, aut beneficii non ita esse incompatibilem cum admissione Coadjutoria, administrationeq; officii ex persona Coadjuti subeunda, quin, ultra illam petere possit Coadjutor, & obtinere realem possessionem beneficii per receptionem, & admissionem ad juramentum solutis juribus ad hoc, ut cedente vel decedente Coadjuto non egeat nova receptione, sicut non eget novo titulo. Rationes, prout habet n. 12. & seq. usûs contrarii tam in Curia quam in partibus, quæ consistunt in eo, quòd vivente Coadjuto non habeat verum titulum, sed solum jus ad rem, canonizandum priùs post cessum, vel decessum Coadjuti, penes quem verus titulus integralis ac naturalis possessio maneat: de jure autem capi non possit possessio sine titulo, nec duo esse possint in possessione naturali & actuali ejusdem rei, nec una sedes capiat duos. l. 2. §. ex continuo, ff. de acquirend. possess. Rationes inquam has non videri sibi obstare, quòd minùs Coadjutor possit assequi, & admitti ad realem possessionem ait num. 14.

3. Primò eò quòd sicut Papa per gratiam successionis contentam in concessione Coadjutoria confert titulum fictum conditionalem, & præventivum: ex nunc prout extunc: illaque collatio operatur, ut si non titulus verus ex eo tempore de præsentate in effectu, saltem talis acquiratur, ut contingente vacatione per cessum vel decessum Coadjuti continueretur ille titulus ipso jure absque alia gratia seu factò hominis; ita pari ratione

non videatur implicare, quò minus Coadjutor possit procurare, & adipisci possessionem solutis juribus & practico juramento: ex nunc prout ex tunc: illaque dicatur quoque possessio ficta, seu conditionalis sicut titulus, ita tamen, ut ea non sit fructuosa seu talis, quã possit possidere, administrare ad exclusionem Coadjuti viventis, licet aliàs dici possit naturalis possessio sive naturã habitualis, efficiatque, quòd sicut post cessum vel decessum Coadjuti non est opus novã provisione, ita nec novã possessione, nullumque futurum sit temporis intervallum, quo vacua intelligatur possessio; utpote quòd possessio actualis prius capta, saltem civiliter, in vita Coadjuti per Coadjutorem retenta, ac impedimento gaudentiã fructuum sublato, aut cessante, habitus ille ipso jure redigatur in actum, fiatque vera, naturalis, formalis, fructuosa, & plena possessio; ita ferè à n. 15. usque ad 19.

4. Secundò, ut habet à n. 20. ad 22. quòd nequeat obtendi defectus veri tituli, quòdque is solum sit conditionalis, dependens ab eventu; ed quòd licet possessor in beneficialibus sine titulo dicatur occupator injustus & intrusus; defectus tamen tituli non impediã acquisitionem possessionis; pro quo citat Abb. in c. in literis: de rest. spoliat. sub n. 20. & Lott. l. 3. q. 24. n. 5. Ad hæc sicut Coadjutor habet titulum ex nunc prout ex tunc, ita habet possessionem ex nunc prout ex tunc.

5. Tertio ut habet n. 23. quòd non videatur considerabilis textus ille l. 2. de acquir. possess. ed quòd licet physicè loquendo duo non possint eandem rem in eodem gradu & adæquate possidere; non videatur tamen incompatible moraliter, ut duo eandem rem diverso respectu, ac subordinatè possideant ad exemplum ferè Episcopi & Vicarii. Et sic in hoc casu Coadjutor poterit recipi in Prælatum seu ad juramentum (ne dicatur idem corpus habere duo capita) sub conditione vel modo: ex nunc prout ex tunc: suspensio effectus formali & gævssorio fructuum in tempus congruum, cessus nempe vel decessus Coadjuti, idque sine præjudicio Coadjutoris. Atque ita ait n. 26: per hanc practicam preventã possessionis, non vacaturam possessionem per obitum Coadjuti, obviandumq; variis difficultatibus, quã alias possent occurrere post obitum Coadjuti super justificatione gratiã cum retardatione possessionis juxta tradita per Lotter. l. 2. q. 25. n. 3. qui tamen ibi de hoc nihil.

6. Ac denique n. 27. concludit dicendo, nullam igitur superesse rationem, cur Coadjutores non procurent possessionem secundã gratiã; imò potius patiantur inferi clausulam capiendã de muni possessionis post cessum, vel decessum Coadjuti, quàm avaritiam, seu necessitatem solvendã jura cum incerta spe fructuum, vel potius imperitiam scriptorum Curie Romanã, aut practico-rum agentium. Dum de cetero non sit timenda aliqua oppositio ex parte Capitulorum, ex quo Capitula non faciunt difficultatem recipiendã plures ad possessionem cum clausula: *Salvo jure cuiuslibet*: utpote per quod nihil iis deprecet, & post cessum, vel decessum Coadjuti non minus deducantur tempora carentiarum; cum gratiã Coadjutorialis, etiam possessione secuta, in effectu seu respectu fructuum non operetur, nisi postquam Coadjutor post cessum vel decessum Coadjuti actu vel habitu incipit facere fructus ex sua persona, licet fabrica vel ecclesia aut Capitulum percipiat,

Questio 426. An, & qualiter post mortem Coadjuti Coadjutor mittendus in possessionem cum integro statu?

1. **R**esp. Mittendum illum in possessionem beneficii cum integro statu ejus, id est, cum præbenda aliisq; juribus Canonice cui unitis. Secus est in membris separatis à Canonice. Ventrigl. tom. 2. annot. 13. n. 34. ita ut, si consuetudo est in ecclesia optandi præbendam, eam non amittat Coadjutor, ut ea à seniore optari nequeat; & hoc ratione appositionis manus Papæ. Ventrig. *ibid.* citans pro hoc varias Rotæ decis. Succedit enim Coadjutor in dictis omnibus beneficio annexis, non in aliis ei non annexis. Tondur. qq. benef. p. 1. t. 90. n. 25. ubi: si agatur de præbenda vel practimonio Canonice annexo, non autem de domo, vel prædio separato à Canonice, tunc Coadjutor succedens in Canonice; succedit etiam in illis; cum sint ex iis, quæ cum Canonice transferuntur, illique adherent. Et licet connexio istarum præbendarum non sit perpetua (de qua annexione videndus Abb. in c. majoribus de præbend. n. 4. & in c. dilecto: tit. eod. n. 6.) est tamen spiritualis, & dicitur de dependentis Canonice, & sub Canonice concessione continetur. Tondur. n. 27. citans Garc. p. 4. c. 5. n. 118. & Lott. l. 2. q. 25. & 55. & seq. E contra regula generalis est, præcendendo à clausulis fortè specialiter in litteris Coadjutoris contentis, Coadjutoris cessante, per cessum vel decessum Coadjuti, Canonicos tempore cessationis hujus existentes posse exercere optionem in præjudicium Coadjutoris supervenientis, quando agitur de membris distinctis & separatis à Canonice, de cujus Coadjutoria agitur; quia cum supponamus ea esse omnino distincta & separata à Canonice, non comprehenduntur in provisione Canonice facta in favorem Coadjutoris: Clausula enim illa: *cum juribus & pertinentiis annexis & connexis dicti Canonice &c.* non comprehendit hæc membra, quæ nullam habent cum Canonice annexionem; Tondur. loc. cit. n. 21. & 22. Porro probanda annexio per eum, qui in ea se fundat: Tondur. loc. cit. n. 28. Ut verò digæosci queant, quanam sint præbendæ & prædia annexa, & quæ separata, duo distingueda annexionum genera. Primum earum rerum, quæ à certo Canonice sunt inseparabiles, ita ut nemo possideat Canonice, quin simul obtineat prædium aut præbendam illi annexam, veluti Prioratus (idem est de beneficio alio alteri beneficio accessorie unito, utpote quod per unionem illam factum est prædium illius beneficii, cui unitum) certo beneficio, aut Dignitati perpetuò unitus & annexus, & in quem non cadit optio. Alterum earum rerum, quæ sunt quidem annexæ in genere alicui ex Canonice, sed non uni potius quàm alteri, & modò ad unum, modò ad alterum pertinent; & hæc annexio quis non est perpetua, sed revocabilis, bene se compatitur cum jure optandi. Tondur. n. 29.

2. Atque ex his concluditur, quòd cum Coadjutus in veriore sententia Garcie (quam nos supra, ubi num Coadjutor impedire possit Coadjutum ab optione alterius præbendæ, sectati sumus) post Coadjutoriam optare possit in tali casu, sicut Coadjutor subrogatur in Canonice, ita & in prædium aut præbendam illi vi optionis, etiã de novo factæ, annexam non obtante, quòd annexio sit revocabilis, & variabilis reddi possit per optionem. Tondur. cit. n. 29.

Quest.